

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku B. M.
przy uczestnictwie Z. M.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 grudnia 2019 r.,
zażalenia adwokata M. L.
ustanowionego z urzędu pełnomocnika wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w T.
z dnia 22 października 2019 r., sygn. akt VIII Ca (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 października 2019 r. Sąd Okręgowy w T. w punkcie 1 odrzucił apelację wnioskodawcy B. M. od punktu IV sentencji postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 18 kwietnia 2019 r., którym orzeczono o kosztach należnych pełnomocnikowi wnioskodawcy ustanowionemu z urzędu. Sąd Okręgowy wskazał, że uczestnik postępowania nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu postanowienia dotyczącego kosztów pełnomocnika z urzędu i że zażalenie powinien był wnieść sam pełnomocnik.

Zażalenie na to postanowienie w imieniu własnym wniósł adwokat M. L. - pełnomocnik ustanowiony z urzędu dla B. M.. Skarżący wskazał, że doszło do naruszenia art. 370 w zw. z art. 373 k.p.c. i błędnego odrzucenia zażalenia, a także wniósł o jego uchylenie i o zasądzenie kosztów na swoją rzecz tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie było niedopuszczalne.

Jednym z podstawowych warunków dopuszczalności środka zaskarżenia, w tym zażalenia, jest legitymacja do jego wniesienia. Co do zasady legitymacja ta przysługuje stronie lub uczestnikowi postępowania (art. 369 § 1 w zw. z a art. 397 § 2 k.p.c.), chyba że ustawa stanowi inaczej.

W niniejszej sprawie zażalenie na postanowienie o odrzuceniu apelacji wniósł samodzielnie adwokat M. L., pełnomocnik z urzędu wnioskodawcy B. M., mimo że odrzuconą apelację wniósł B. M. Oznacza to, że adwokat M. L. nie jest osobą legitymowaną do zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu środka zaskarżenia wniesionego przez inną osobę. Sytuacja wyglądałaby inaczej, gdyby zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu wniósł adwokat M. L., gdyż wtedy byłby on także legitymowany do kontroli rozstrzygnięcia zapadłego na skutek jego zażalenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi bowiem wątpliwości, że pełnomocnikowi ustanowionemu przez sąd przysługuje zażalenie na postanowienie sądu I instancji rozstrzygające o ponoszonych przez Skarb Państwa kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (uchwała SN z dnia 20 maja 2011 r., III CZP 14/11, OSNC 2012, nr 1, poz. 2 oraz uchwała SN z dnia 8 marca 2012 r., III CZP 2/12, OSNC 2012, nr 10, poz. 115).

Jak jednak wynika z akt sprawy pełnomocnik nie wniósł zażalenia na postanowienie w przedmiocie wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu, nie jest zatem legitymowany także do zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu zażalenia wniesionego w tym zakresie przez uczestnika.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 370 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. odrzucił zażalenie.

aj